

Min Amanda var fra Kerteminde

Tekst Axel Schwanenflügel 1854-1904
Melodi Mac Nab. Nørrebros Teater 1893

1.

Min Amanda var fra Kerteminde,
og hun kom til København i fjor,
sikke hendes øjne kunne skinne,
hendes tænder var som perlemor.
Hun var slank og rank, og jeg vil anta',
cirka tyve tommer i figur.
Og jeg gik på livet med Amanda,
hver engang hun havde udgangstur,
ja, jeg gik på livet med Amanda,
hver engang hun havde udgangstur.

2.

Skæbnen kommer, når man mindst den venter,
hør nu bare, hvad der mig er hændt:
Sidste søndag traf vi en bekendter,
og Amanda sa' han var student.
Med et smil tog han sin hat galant a',
og Amanda smilede igen.
Og så præsenterede Amanda
mig studenten som en barndomsven,
ja, så præsenterede Amanda
mig studenten som en barndomsven.

3.

Og vi fulgtes ad til Esplanaden,
det var lummervarmt den formidda',
og ved pavillonen spurgte raden,
om vi sku' et lille bæger ta'.
Og da just der var en tom veranda,
og som sagt det var et dejligt vejr,
blev vi herrer enig med Amanda
om at ta' den lille genstand der,
blev vi herrer enig med Amanda
om at ta' den lille genstand der.

4.

Efterhånden fik vi noget at drikke,
jeg kan ikke huske, hvad vi fik,
men jeg husker nok, at jeg fik hikke,
og gik udenfor et øjeblik.
Men da jeg kom ind igen, jeg fandt a',
der var ganske tomt ved vores bord!
Der var ikke skygge af Amanda
af studenten heller ikke spor,
der var ikke skygge af Amanda
af studenten heller ikke spor.

5.

Ak, nu er min lykkestjerne dalet,
ranet af en medicinsk student,
han er på Kommunehospitalet,
og derinde er jeg ikke kendt.
Derfor spør jeg, tror De, det er sandt a',
læger over kød og blod har ret?
For når jeg så hiter min Amanda,
er hun ka'ske lavet til skelet,
for når jeg så hiter min Amanda,
er hun ka'ske lavet til skelet.